

Sygn. akt VI Gz 193/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko T. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 5 maja 2016 r., sygn. akt V GNC 1174/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanego ustanowienie pełnomocnika z urzędu. W uzasadnieniu Sąd ten stwierdził, iż pozwany nie wykazał, że nie jest w stanie ponieść kosztów profesjonalnego pełnomocnika. Ponadto pozwany nie jest osobą nieporadną i nie jest mu potrzebna pomoc profesjonalnego pełnomocnika, a przedmiotowa sprawa nie jest skomplikowana pod względem faktycznym i prawnym.

W zażaleniu pozwany zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że:

- jest człowiekiem zamożnym, podczas gdy jego sytuacja finansowa nie pozwala na spłatę bieżących zobowiązań, a poniesienie kosztów na profesjonalnego pełnomocnika spowoduje brak środków na bieżące życie rodziny pozwanego,

- nie uwzględnienie przez Sąd, że majątek pozwanego jest obciążony różnego rodzaju zabezpieczeniami i zadłużeniami, a pozwany jest jedynie prawnym właścicielem,

- nie uwzględnienie przez Sąd, iż pozwany nie posiada dostatecznych środków na uiszczenie wynagrodzenia dla pełnomocnika z wyboru z uwagi na znaczne obciążenia finansowe wynikające z faktu, iż przeciwko pozwanemu toczy się szereg postępowań w trybie nakazowym (wymagającym uiszczenia opłaty od zarzutów) i zwykłym, w których pozwany musi stale uiszczać opłaty sądowe celem obrony swych praw,

- nie uwzględnienie, że pozwany nie posiada wykształcenia kierunkowego oraz nie zna wszystkich instytucji prawa, które umożliwiłyby mu podjęcie realnej obrony przed zarzutami i roszczeniami powoda,

- nieuwzględnienie, że w postępowaniu nie występuje równość stron, gdyż powód korzysta z pomocy profesjonalnego pełnomocnika przed którym pozwany jest bezradny.

W oparciu o powyższe wniosł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez wyznaczenie dla pozwanego pełnomocnika z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Sąd odwoławczy podziela ustalenia Sądu pierwszej instancji, iż nie występują przesłanki uzasadniające ustanowienie pełnomocnika z urzędu dla pozwanego.

Słusznie Sąd a quo stwierdził, iż nie ma konieczności udziału w sprawie pełnomocnika z urzędu, jeżeli stan faktyczny i prawny nie jest skomplikowany, a sposób formułowania przez stronę pism procesowych świadczy o tym, iż w sposób wystarczający dla zapewnienia prawidłowego toku postępowania i ochrony swych interesów, jest ona w stanie wyartykułować swoje stanowisko procesowe.

Należy też podkreślić, iż brak środków finansowych na pokrycie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika nie stanowi wystarczającej przesłanki do ustanowienia dla strony pełnomocnika z urzędu. Ustanowienie pełnomocnika z urzędu uzależnione jest od istnienia trzech przesłanek, które muszą wystąpić kumulatywnie. Zaistnienie jednej z przesłanek, mianowicie trudnej sytuacji majątkowej wnioskodawcy powodującej niemożność poniesienia kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny, nie może prowadzić do ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Możliwość ustanowienia pełnomocnika została bowiem ograniczona do wyjątkowych sytuacji, które zdaniem Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie nie zachodzą

Nie uzasadnia również uwzględnienia wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu samo subiektywne przekonanie strony, że nie poradzi sobie w samodzielnym prowadzeniu procesu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 12.10.2012 r. w sprawie ACz 672/12 – LEX 1220647) .

Prawidłowo Sąd pierwszej instancji wskazał, iż w niniejszej sprawie, zarówno sposób działania pozwanego, jak również treść jego pism, wniosków i środków odwoławczych wskazuje, iż pozwany prawidłowo dostosowuje swoje czynności procesowe do przebiegu postępowania i prawidłowo formułuje pisma. Tym samym stwierdzić należy, iż pozwany należyście sam reprezentuje swoje interesy.

Reasumując, pozwany nie tylko nie wykazał, że nie ma środków na pomoc prawną zawodowego pełnomocnika, ale także, że udział takiego pełnomocnika po jego stronie jest potrzebny (art.117 § 5 k.p.c.).

Pisma dotychczas składane w sprawie przeczą twierdzeniom o nieporadności strony, która, co należy podkreślić, jest przedsiębiorcą.

Z tych wszystkich względów zarzuty skarżącego były całkowicie chybione i jako takie nie zasługiwały na uwzględnienie.

Biorąc pod uwagę powyższe, zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

(...)

Z.

1. (...),

2. (...),

3. (...)

T. 30.11.2016 r.